

Arrest

nr. 302 196 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 10 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VANDENHOVE loco advocaat R. JESPERS en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraanse nationaliteit te hebben en in België te zijn aangekomen op 9 oktober 2019, dient op 15 oktober 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 23 december 2021 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 15 juni 2022 bij arrest nr. 274.087, de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 29 juli 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart het tweede verzoek op 28 december 2022 niet-ontvankelijk. De Raad verwerpt op 22 mei 2023 het daartegen ingediende beroep bij arrest nr. 289.104.

1.3. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 18 juli 2023 een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De commissaris-generaal neemt op 27 oktober 2023 de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de bestreden beslissing die aangetekend wordt verstuurd op 30 oktober 2023 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars afkomstig uit Teheran en bent u Iraans staatsburger. Op 15 oktober 2019 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. Sinds 1388 (Perzische kalender, 2009/2010 volgens de Gregoriaanse kalender) verloor u als moslim uw geloof en begon u de islam zelfs te haten. In 1394 (2015/2016) begon u te lezen in een bijbel die u eerder van H., een Armeens vriend kreeg. U voelde dat u een christen wilde worden. Op 17 day 1396 (7 januari 2018), na een herdenkingsdienst in de moskee voor uw overleden moeder, sprak u af met H. die met een aantal vrienden in het Maryampark zat. Even later kwam er een betoging langs waarbij agenten in burger de menigte probeerden uit elkaar te krijgen. Jullie werden verzocht het park te verlaten. U trad in discussie met een van de agenten, waarbij u de geestelijke leider en de profeet beledigde. De agent wou u overmeesteren waarbij u hem ongewild een kopstoot gaf waarna u vluchtte. Onderweg werd u door een andere agent op uw knie geslagen met een knuppel. U ging naar de woning van uw moeder en regelde uw vertrek uit Iran. Zo'n twee maanden later, op 14 esfand 1396 (5 maart 2018), werd u op de hoogte gebracht dat H. had gepraat met enkele agenten die informeerden over u. H. werd hierbij gearresteerd. U vreesde dat H. u zou verklikken en u dook onder. U regelde uw vertrek en op 8 maart 2018 vertrok u op een legale manier uit Iran naar Nederland. Bij aankomst in Nederland nam de smokkelaar uw paspoort af. Op 13 maart 2018 verzocht u er om internationale bescherming. Kort na uw aankomst in Nederland vernam u dat uw broer werd meegenomen en dat de autoriteiten nadien nog één à twee keer bij uw moeder aan de deur kwamen aanbellen en zelfs bij de burens naar u kwamen informeren. U vernam ook dat, toen hij gearresteerd werd, H. over u werd ondervraagd, dat hij uw moeders adres had opgegeven en dat hij snel werd vrijgelaten omdat hij goed had meegewerkt. In Nederland begon u naar de kerk te gaan. Inzake uw asielerzoek werd een weigeringsbeslissing genomen. Het ging niet goed met u, u bad tot Jezus en u voelde op 20 augustus 2019 dat Christus uw gebeden had gehoord, waardoor u zich sindsdien als christen beschouwt. In oktober 2019 kwam u van Nederland naar België. In België ging u aanvankelijk naar de Iraanse kerk in Brussel en volgde u er Bijbelstudie. U kon niet terug naar Iran omwille van uw problemen met de agent en omwille van uw bekering tot het christendom. U vreesde terechtgesteld te worden door de autoriteiten. Uw verzoek werd op 23 december 2021 geweigerd door het Commissariaat-generaal. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest van 15 juni 2022.

Op 29 juli 2022 diende u uw tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat uw zus Z., die extremistische moslim is, achter uw bekering kwam en ermee dreigde u te vermoorden. Zij werd hiervan op de hoogte gebracht door iemand die werkt bij de Ettelaat van de Sepah. U dacht dat u misschien in zijn vizier kwam door uw deelname aan betogingen tegen de deal tussen Iran en België in verband met de ruil van gevangenen of doordat u te zien was in een driemaandelijks krantje van de Vrije Evangelische Gemeenten. Ook uw vrouw verbrak hierdoor het contact. Bij terugkeer vreesde u uw vroegere problemen opnieuw te ervaren. Tot slot vreesde u veroordeeld te worden omwille van uw deelname aan betogingen in België. Het Commissariaat-generaal verklaarde uw tweede verzoek op 28 december 2022 niet-ontvankelijk. De beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest van 22 mei 2023.

Nog geen maand later en zonder het land te hebben verlaten, diende u op 18 juli 2023 uw derde verzoek om internationale bescherming in. Sinds juli 2022 bent u lid van de Moedjahedien, ofwel de Mujahedin-e Khalq Organization of Iran (MKO of MEK). U houdt zich bezig met mensen te motiveren om deel te nemen aan betogingen, u vervoert mensen naar de betogingen, u voert veiligheidstaken uit op de betogingen, u maakt borden met slogans op die gebruikt worden tijdens de betogingen en u helpt met opruimen van vergaderzalen. U vreest dat u door uw deelname aan betogingen herkend zal worden door de Iraanse overheid waardoor u bij terugkeer gearresteerd en geëxecuteerd zal worden. Heden heeft u geen contact meer met mensen uit Iran.

Ter staving van uw derde verzoek legde u de volgende documenten neer: een brief d.d. 14 juli 2023 van MKO België waaruit blijkt dat u vrijwilliger bent voor de partij, allerlei foto's en screenshots waaruit blijkt

dat u deelnam aan politieke activiteiten in België en screenshots van artikelen waaruit blijkt dat het Iraanse regime geen genade toont voor tegenstanders van het regime. Tot slot legt u een USB-stick neer met de volgende mappen: map één bevat 14 foto's en artikels over de dreigementen die het Iraanse regime naar de buitenwereld stuurt, map twee bevat 32 foto's en video's waarop u op twee verschillende momenten slogans roepend te zien bent voor de Iraans ambassade in Brussel met de gele vlag van de Moedjahedien, map drie bevat 10 video's van een monarchistische zender die berichten over de betogingen in België en één video van Bruzz tv waarin bericht wordt over een betoging op het Luxemburgplein, map vier bestaat uit 29 screenshots, foto's en krantenartikelen waarop u te zien bent op betogingen, map vijf bestaat uit een brief van uw advocaat d.d. 11 juli 2023 waarin wordt gesteld dat u over nieuwe elementen beschikt tegenover uw vorig verzoek om internationale bescherming en de hierboven beschreven brief van MKO d.d. 14 juli 2023, map zes bevat intern beeldmateriaal (64 foto's en video's) van MKO waarop u te zien bent.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal afgewezen werd omdat er aan uw problemen in Iran met een overheidsagent en de gevolgen voor u nadien geen geloof kon worden gehecht. Tevens was u er niet in geslaagd aan te tonen dat uw bekering tot het christendom in zowel Nederland als België werd ingegeven door een oprechte religieuze overtuiging. Volledigheidshalve werd gewezen op informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u bezat dergelijk profiel niet – die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U ging hiertegen niet in beroep. In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming bracht u geen gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op uw eerste verzoek om internationale bescherming. Wat betreft de bijkomende motieven in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming, met name dat uw zus u wou vermoorden omwille van uw bekering en dat u in België protesteerde tegen het Iraanse regime en de Irandeal, werd vastgesteld dat u de problemen met uw zus niet aannemelijk maakte en dat uit uw extreem beperkte (betrokkenheid bij) politieke activiteiten in België bezwaarlijk kan aangenomen worden dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp uw beroep hiertegen en bevestigde wederom de vaststellingen van het CGVS. Zij voegde hieraan toe dat uw politieke activiteiten bovendien een louter opportunistisch karakter vertonen. U ging hiertegen niet in beroep. Wat betreft uw voorgaande procedures resten er u geen beroepsmogelijkheden meer en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In uw tweede verzoek bracht u geen elementen aan die de kans

aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking kwam.

In het kader van uw huidige derde verzoek brengt u evenmin dergelijke elementen aan.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u zich beroept op asielmotieven die u reeds in het kader van uw tweede verzoek heeft ingeroepen, met name uw deelname aan politieke activiteiten in België en uw vrees hiervoor bij terugkeer. U verklaart in het kader van uw derde verzoek dat u sinds 19 juli 2022 lid bent van de MKO in België (verklaring DVZ 3e VIB, vragen 17, 19 en 20). Hoewel u stelt dat u dit eerder aanhaalde (verklaring DVZ 3e VIB, vraag 17) blijkt dit evenwel nergens uit de DVZ-verklaringen in het kader van uw tweede verzoek van 29 juli 2022 noch haalde u dit aan tijdens uw beroepsprocedure bij de Raad. Uit de door u neergelegde brief ter ondersteuning van uw activiteiten bij de MKO, d.d. 14 juli 2023, wordt bovendien nergens gesteld dat u lid bent, maar wel dat u er vrijwilliger bent. Dit plaatst de opzet en de context van uw lidmaatschap ernstig op de helling.

Wat uw huidige politieke activiteiten bij MKO betreft, die u documenteerde met foto's en video's en een brief van uw advocaat die onder meer raadpleegbaar waren op de USB-stick, dient opgemerkt te worden dat uit de door u aangeleverde documentatie niet blijkt dat uw rol op de betogingen meer is dan die van een gewone deelnemer die een vlag in de hand houdt of slogans scandeert. Uw veiligheidsfunctie op betogingen (verklaring DVZ 3e VIB, vraag 17) komt, buiten op een foto met een fluohesje, nergens expliciet naar voren. Uit het door u neerlegde attest van MKO blijkt eveneens nergens dat u een veiligheidsfunctie vervult, wel dat u andere Iraniërs aanspoort om deel te nemen aan betogingen, dat u meewerkt binnen de organisatie en u zich bezighoudt met montage. Uit de inhoud van het attest en uit de door u neergelegde document blijkt geenszins dat u met uw activiteiten in het oog sprong en kan geen opvallende betrokkenheid bij de Iraanse oppositie blijken. Gelet op uw beperkte politieke profiel in België en het eerder vastgesteld opportunistische karakter van uw politieke activiteiten in België kan bezwaarlijk aangenomen worden dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. U verklaarde bij uw derde verzoek weliswaar zeker te zijn dat de Iraanse autoriteiten u zouden arresteren en executeren bij terugkeer, waarbij u verwees naar familieleden van mensen die hier hebben deelgenomen aan betogingen in de problemen kwamen in Iran (verklaring DVZ 3e VIB, vraag 20). Ter staving hiervan legde u twee artikels neer waaruit blijkt dat het Iraanse regime opposanten niet zal sparen (document 3 groene map). Een loutere verwijzing naar de algemene situatie volstaat evenwel niet om een nood aan internationale bescherming in uw hoofde aan te tonen. Uit de geactualiseerde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf blijkt bovendien dat, zelfs al zouden de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw beperkte politieke activiteiten hier, de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten (al dan niet uitgevoerd op sociale media) buiten Iran, wegens posts op sociale media, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu.

Gelet op het voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn

van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht van bestuurshandelingen, van de artikelen 57/6/2, § 1 en § 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (hierna: EVRM), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 (A) 2 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de richtlijnen van de UNHCR, *Note on Burden and Standard of Proof*, van het recht van verdediging en van het recht van tegenspraak.

Verzoeker somt de nieuwe documenten op die hij ter staving van zijn derde verzoek om internationale bescherming heeft neergelegd. Hij betoogt dat zijn nieuwe verzoek gebaseerd is op nieuwe gegevens in verband met zijn politiek engagement. In tegenstelling tot zijn tweede verzoek heeft hij nu wel bewijzen daarvan neergelegd. Het is volgens hem niet juist te stellen dat hij zich beroept op asielmotieven die reeds in het kader van zijn tweede verzoek werden ingeroepen daar zijn politiek engagement toen geen motief was, maar slechts een beperkt onderdeel, terwijl het in het kader van zijn derde verzoek de kern van zijn vrees is. Hij wijst erop dat hij noch in het kader van zijn tweede, noch in het kader van zijn derde verzoek gehoord is geweest door de commissaris-generaal over zijn politiek engagement in België voor de Iraanse oppositie en meer in het bijzonder binnen de KMO. Het is volgens hem onaanvaardbaar dat zonder hierover te zijn gehoord, geconcludeerd wordt dat die activiteiten een louter opportunistisch karakter hebben. Dat uit de documenten enkel zou blijken dat hij een vrijwilliger is, is volgens hem geen dienstig motief nu een vrijwilliger perfect lid kan zijn. Daarnaast gaat het ook om de activiteiten die hij verricht. In de brief van zijn raadsman van 11 juli 2023 wordt gesteld dat het 'inzonderheid gaat om actieve deelname aan activiteiten van de PMOI'. In die brief wordt erop gewezen dat hij foto's, een stick en filmpjes kan voorleggen, dat blijkt dat hij diverse keren getoond is op het TV kanaal van de PMOI tijdens zijn deelname en dat die uitzendingen systematisch gevolgd worden door de Iraanse autoriteiten waardoor hij een arrestatie vreest bij terugkeer. In die brief werd er ook op gewezen dat naar aanleiding van het protest tegen het bezoek van de burgemeester van Teheran aan België, familieleden in Iran van personen die aan het protest in België hebben deelgenomen, repressie hebben ondervonden.

Hij herhaalt dat het niet correct is waar gemotiveerd wordt dat zijn engagement een louter opportunistisch karakter vertoont. Hij stelt dat het perfect denkbaar is dat hij zich is gaan engageren en dat toestanden en mensen evolueren. De beslissing miskent volgens hem de voorkomende realiteit van een '*asile surplace*'.

Ten onrechte wordt gemotiveerd dat zijn rol niet meer is dan die van een gewone deelnemer die een vlag in de hand houdt of slogans scandeert nu uit de stukken blijkt dat hij Iraniërs aanspoort om deel te nemen aan betogingen, dat hij meewerkt binnen de organisatie en dat hij zich bezighoudt met montage. Dit alles toont volgens hem aan dat het om veel meer gaat dan het vasthouden van een vlag of het scanderen van een slogan. Hij acht zijn profiel voldoende om de vrees voor vervolging te weerhouden daar die activiteiten, samen met het gegeven dat hij herhaaldelijk tijdens acties op tv is gekomen, wijzen op een actieve militant van de Iraanse oppositie in het buitenland. Hij stelt dat ten onrechte geoordeeld wordt dat hij een beperkt politiek profiel heeft. Hij wijst erop dat hij algemene informatie gekaderd heeft tegen zijn eigen engagement. Hij legt uit dat uit die informatie blijkt dat familieleden van mensen die hier deelgenomen hebben aan betogingen, in Iran in de problemen zijn gekomen.

Hij stelt het niet eens te zijn met de motivering dat er weinig interesse zou zijn vanuit de Iraanse autoriteiten in terugkerende asielzoekers voor wat betreft hun activiteiten buiten Iran. Hij meent dat hij een voldoende hoog risicoprofiel heeft. Vervolgens levert hij kritiek op de COI Focus *Surveillance van de diaspora door*

de Iraanse autoriteiten van 10 mei 2023 en meent hij dat de inhoud te eenzijdig en onjuist is. Hij wijst erop dat het rapport weergeeft dat een belangrijk spectrum van de activiteiten in het buitenland precies de *Mujahedin-e-Khalq* (MEK) is en dat het wijst op de capaciteit van het Iraanse regime om haar burgers in het buitenland te monitoren. Omdat er zo weinig afgewezen asielzoekers terugkeren, is er amper informatie over deze groep. Uit de COI Focus blijkt volgens hem ook dat de Iraanse inlichtingendienst het indienen van een asielaanvraag als een potentiële bedreiging voor de nationale veiligheid beschouwt. Hij verwijt de commissaris-generaal een erg eenzijdige lezing te hebben gemaakt. Hij meent dat de commissaris-generaal voorbijgegaan is aan zijn coherente en geloofwaardige nieuwe elementen. De commissaris-generaal zou de meest nadelige interpretatie hebben weerhouden en daardoor appreciatiefouten hebben begaan.

3. Nieuwe stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend nieuw stuk:

- COI Focus *Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten*, 10 mei 2023.

4. Juridisch kader

4.1. De Raad stelt vast dat verzoeker uitvoerige kritiek levert tegen de wijze waarop zijn volgend verzoek om internationale bescherming werd beoordeeld en tegen de manier waarop geoordeeld wordt of er al dan niet “nieuwe elementen” werden aangevoerd. De Raad wijst, in antwoord op verzoekers kritiek, op wat volgt.

4.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

4.3. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die

gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. In het kader van zijn eerste beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij een terugkeer naar Iran vreest omwille van zijn problemen met een Iraanse overheidsagent en omwille van zijn bekering tot het christendom.

In zijn arrest nr. 274.087 van 15 juni 2022 oordeelt de Raad dat in de bestreden beslissing uitgebreid wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan (de oprechtheid van) verzoekers bekering tot het christendom. Er wordt ook geoordeeld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker bij een eventuele terugkeer naar Iran zich zal manifesteren als christen of dat hij als dusdanig zal worden gezien door zijn omgeving.

5.2. In het kader van zijn tweede beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij nog steeds naar de Iraanse kerk in Brussel gaat en dat zijn zus hem er tijdens een telefonische oproep rond 1 juli 2022 mee heeft bedreigd te vermoorden omdat ze achter zijn bekering was gekomen. Verzoeker verklaart ook dat hij in België betoogd heeft tegen het Iraanse regime en tegen de Irandeal.

In zijn arrest nr. 289.104 van 22 mei 2023 oordeelt de Raad dat verzoekers verderzetting van zijn religieuze activiteiten in België sedert het voorgaande arrest en ter staving hiervan een aantal stukken en documenten neerlegt, niet volstaat om afbreuk te doen aan de reeds tijdens zijn voorgaande verzoek om internationale bescherming gedane vaststellingen. Gezien tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming duidelijk bleek dat verzoekers religieuze engagement en activiteiten in België kennelijk zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen en niet voortspruiten uit een oprechte en diepgewortelde bekering en religieuze overtuiging, oordeelt de Raad dat ook verzoekers verderzetting van dit engagement en deze activiteiten sedert 15 juni 2022, verderzetting die hij staft aan de hand van de neergelegde stukken, is ingegeven vanuit diezelfde louter opportunistische overwegingen en niet kadert binnen of is ingegeven vanuit een geloofwaardige, oprechte en diepgewortelde religieuze bekering en overtuiging en enkel en alleen tot doel heeft te voorzien in een motief voor internationale bescherming en een eventuele, hieraan gekoppelde verblijfsstatus. Omtrent zijn politieke activiteiten die hij meent gevoerd te hebben in België, treedt de Raad de commissaris-generaal bij, waar gemotiveerd wordt dat verzoeker geen blijk geeft van een bijzonder politiek profiel. Er wordt aangenomen dat de politieke activiteiten die verzoeker in België ontplooid eveneens een kennelijk en louter opportunistisch karakter vertonen. Verder oordeelt de Raad dat verzoeker op generlei wijze aantoon of aannemelijk maakt en niet één concreet element of gegeven aanreikt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten van zijn voormelde activiteiten in België op de hoogte zouden zijn gekomen of zouden riskeren te komen; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat zij hem omwille hiervan zouden wensen te viseren of vervolgen.

5.3. In het kader van zijn derde en huidige beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij sinds 19 juli 2022 heel actief is binnen de Moedjahedien, ofwel de *Mujahedin-e Khalq Organization of Iran* (MKO of MEK). Hij licht toe dat hij zich bezig houdt met het motiveren van mensen om deel te nemen aan

betogingen. Hij legt uit dat hij mensen naar de betogingen vervoert, dat hij veiligheidstaken uitvoert op de betogingen, dat hij borden maakt met slogans die gebruikt worden tijdens de betogingen en dat hij helpt bij het opruimen van vergaderzalen. Hij vreest dat hij door zijn deelname aan betogingen herkend zal worden door de Iraanse overheid waardoor hij bij terugkeer gearresteerd en geëxecuteerd zal worden. Hij stelt geen contact meer te hebben mensen uit Iran. Ter staving van zijn deelname aan politieke activiteiten legt hij verschillende documenten neer (AD CGVS, map 6, Verklaring volgend verzoek 28.08.2023, punten 17, 19 en 20).

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

5.3.1. In de bestreden beslissing wordt op terechte wijze gemotiveerd dat het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat de commissaris-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

5.3.2. Verzoeker brengt geen overtuigende argumenten bij die het geheel van motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

5.3.2.1. In het kader van zijn derde beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij bij een terugkeer naar Iran vervolging vreest omwille van zijn politieke activiteiten. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker reeds melding had gemaakt van een vrees wegens zijn politieke activiteiten in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek. Verzoeker stelt bovendien zelf dat hij reeds tijdens een vorig beschermingsverzoek had verteld dat hij had deelgenomen aan grote betogingen (AD CGVS, map 3, Verklaring volgend verzoek 28.08.2023, punt 17). De door verzoeker ingeroepen elementen werden aldus reeds eerder door de commissaris-generaal alsook door de Raad beoordeeld. Het kan aldus volstaan te verwijzen naar de eerdere beslissing van het CGVS en 's Raads arrest nr. 289.104 van 22 mei 2023. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. Eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft hij, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. In deze zin kan verzoeker dan ook geenszins gevolgd worden in het betoog dat het verwijzen naar eerdere verzoeken/beslissingen en arresten van de Raad dat op hem betrekking hebben geen afdoende argument zou zijn.

Hoewel dit niet wegneemt dat bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet *in casu* het volgende aangestipt worden. Verzoeker blijft in het kader van zijn huidig volgend verzoek enerzijds vasthouden aan zijn politieke activiteiten in België en verwijst anderzijds naar zijn stavingstukken die hij tijdens zijn tweede beschermingsverzoek nog niet had neergelegd en waarmee hij wenst aan te tonen dat hij in het vizier loopt van de Iraanse autoriteiten. Hij brengt hiermee, zoals verder blijkt, geen valabele argumenten bij die de concrete motieven en de inhoudelijke beoordeling van die stukken, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, kunnen ontkrachten.

5.3.2.2. Verzoeker verblijft sinds 2019 onafgebroken in België en begon zich pas naar eigen zeggen kort voorafgaand aan zijn tweede beschermingsverzoek van 29 juli 2022 te engageren bij de MKO. Het is opmerkelijk dat verzoeker in het kader van zijn derde beschermingsverzoek verklaart dat hij sinds 19 juli 2022 lid is van de MKO in België (AD CGVS, verklaring DVZ 3e VIB, vragen 17, 19 en 20), terwijl hij van

zijn lidmaatschap nooit melding heeft gemaakt tijdens het interview bij de DVZ in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek op 29 juli 2022 en evenmin in het kader van zijn beroepsprocedure. Dit doet reeds de nodige vragen rijzen omtrent minstens de aard van zijn betrokkenheid bij de MKO. Wat er ook van zij, is het recent politiek engagement van verzoeker blijkens de voorliggende verklaringen en elementen eerder beperkt te noemen. Zo verklaarde verzoeker weliswaar dat hij heel actief is binnen die partij, maar gevraagd om dit toe te lichten, stipte hij aan dat hij mensen verzamelt om deel te nemen aan de betogingen, hij ze naar opvangcentra brengt, hij deelneemt aan betogingen en veiligheidsagent is, hij borden maakt, helpt met opruimen en hij verantwoordelijkheden krijgt. Verzoeker legt volgende stukken neer: attest MKO d.d. 14/07/23, foto's, screenshots van verzoekers deelname aan politieke activiteiten, info betreffende aanpak t.o.v. tegenstanders van het regime en een originele USB-stick (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1-3). In het attest MKO van 14/07/2023 stelt de heer N.M.M. dat verzoeker een zeer actieve vrijwilliger is bij verschillende humanitaire en politieke campagnes en bij projecten aangaande mensenrechten. Hij vervolgt dat verzoeker actief betrokken is bij verschillende activiteiten sedert 2022, waarbij hij preciseerd dat hij meewerkt aan het organiseren van manifestaties en protesten tegen het fundamentalistische regime in Iran, hij zich bezighoudt met het uitnodigen van Iraniërs om deel te nemen aan bijeenkomsten en hij actief is in het muzikale evenement. Verder stelt hij dat verzoekers deelname in Iran beschouwd wordt als een misdad tegen God. Dat verzoeker een andere functie heeft dan deelnemer en in dit verband een helpende hand biedt, blijkt uit voorliggende getuigenverklaring niet en wordt evenmin ondersteund door andere stukken in het rechtsplegingsdossier. Op de foto's, zowel de uitgeprinte als die zich op de USB-stick bevinden is te zien dat verzoeker aanwezig is tijdens betogingen en dat hij zowel slogans als de Iraanse vlag vasthoudt. Verzoeker is op de desbetreffende foto's aldus louter te zien als deelnemer aan betogingen, manifestaties en bijeenkomsten. Uit het geheel van neergelegde stukken kan geenszins blijken dat verzoeker tijdens deze evenementen de groep oversteeg, maar wel dat zijn betrokkenheid zich beperkte tot zijn aanwezigheid en hoogstens tot het bieden van ondersteuning, zoals gemeld wordt in de getuigenverklaring. Verzoeker toont verder niet aan en uit de voorliggende stukken blijkt dit evenmin, dat hij, de keren dat hij verschenen is op tv- of onlinekanalen, daarop werd afgebeeld als de loutere deelname overstijgend.

5.3.2.3. Verzoeker vreest dat hij omwille van zijn politiek engagement in geval van terugkeer naar Iran onmiddellijk gearresteerd en geëxecuteerd zal worden. Het gegeven dat verzoekers politieke activiteiten in België opportunistisch worden geacht, neemt niet weg dat de objectieve risico's die zouden kunnen voortvloeien uit zijn politieke activiteiten in België in geval van terugkeer naar Iran moeten worden onderzocht. Bij de beoordeling hiervan zijn de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat de verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst zal worden vervolgd en de ernst van de vervolging van cruciaal belang. Dit houdt in dat wordt nagegaan welke politieke activiteiten in het gastland daadwerkelijk worden uitgeoefend, ongeacht de persoonlijke motieven achter deze activiteiten, of deze activiteiten ter kennis zijn gekomen of kunnen komen van de mogelijke actoren van vervolging, zoals de overheden van het land van herkomst, hoe deze geloofsactiviteiten waarschijnlijk door de overheden van het land van herkomst zullen worden gezien en opgevat, alsook hoe het gedrag en de motieven erachter zullen worden gepercipieerd, met name of de aangehaalde politieke activiteiten zouden kunnen leiden tot de toeschrijving van een politieke overtuiging die negatief zou kunnen worden beoordeeld door de nationale overheden en aanleiding zou kunnen geven tot vervolging.

De COI Focus *"Iran Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten"* van 10 mei 2023, zoals vermeld in de bestreden beslissing, behandelt de houding van de Iraanse autoriteiten ten opzichte van Iraniërs in het buitenland en Iraniërs die terugkeren naar Iran en bestrijkt de periode 1 maart 2020 tot en met 31 maart 2023. Niettegenstaande er in deze COI Focus op wordt gewezen dat de gevonden informatie beperkt is door de lage aantallen afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran en de afwezigheid van onafhankelijke instanties die hun situatie in Iran opvolgen (p. 6, 27), bevat deze COI Focus voldoende informatie om op gedegen basis de risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Iran te beoordelen.

Uit voormelde COI van mei 2023 kan niet worden afgeleid dat een loutere terugkeer vanuit het buitenland naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker legt geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt.

De meeste in het buitenland wonende Iraniërs ondervinden doorgaans geen problemen bij terugkeer. Profielen van personen die in de verslagperiode (1 maart 2020 tot en met 31 maart 2023) van de COI

Focus van 10 mei 2023 toch problemen kenden met de Iraanse autoriteiten bij terugkeer, zijn personen met een dubbele nationaliteit en Iraanse atleten die in het buitenland hun steun betuigen aan de straatprotesten in Iran (p. 31). Er werden verder geen verifieerbare berichten gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming vanuit Europa die na een terugkeer naar Iran ernstige problemen ondervonden hebben met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts maken evenmin melding van grote problemen (p. 30-35). Hierbij wordt aangestipt dat het aanvragen van internationale bescherming in het buitenland op zichzelf niet strafbaar is in Iran (p. 9). De Iraanse overheden hebben verder doorgaans weinig interesse in het strafrechtelijk vervolgen van afgewezen Iraanse asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. De Iraanse autoriteiten schenken aan dergelijke personen en aan hetgeen zij hebben gezegd of gedaan in het buitenland en op het internet hebben geplaatst over het algemeen (nog steeds) weinig aandacht en personen die terugkeren naar Iran die geen risicoprofiel vertonen, die nog niet in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten en die door deze autoriteiten niet als bedreiging worden gezien, ondervinden doorgaans geen problemen bij een terugkeer naar Iran. De behandeling van terugkeerders, inclusief afgewezen verzoekers om internationale bescherming, is afhankelijk van hun profiel voor hun vertrek uit Iran en hun activiteiten bij terugkeer. Het zijn vooral personen die al een hoog profiel hadden, in het bijzonder politieke activisten, die bij een terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Tenzij zij vóór hun vertrek uit Iran al in de negatieve aandacht stonden van de Iraanse overheden, kan worden aangenomen dat terugkeerders in het algemeen de aandacht van de Iraanse overheden waarschijnlijk niet zullen trekken en een laag risico lopen op monitoring, mishandeling of discriminatie (p. 33-35). Een loutere mogelijkheid van een behandeling die raakt aan vervolging of ernstige schade is niet voldoende.

Daargelaten het opportunistisch karakter van de politieke activiteiten in België, moet erop gewezen worden dat er geen concrete en objectieve gegevens voorhanden zijn of aannemelijk worden gemaakt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn of zouden komen van verzoekers politieke activiteiten. Er weze in dit verband gesteld dat uit de loutere deelname aan sympathisantenvergaderingen, betogingen en manifestaties tegen het Iraanse regime in België en het plaatsen van politieke berichten op sociale media niet kan worden opgemaakt dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn, laat staan dat ze verzoeker dermate als lid van de oppositie zouden beschouwen dat ze hem omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement zouden viseren bij terugkeer. Waar hij opwerpt dat hij al herhaaldelijk op televisie is gekomen kan slechts worden herhaald dat verzoeker zichtbaar is als deelnemer en hierbij geenszins de groep overstijgt. Waar hij er in zijn verzoekschrift op wijst dat op de videofragmenten van de Belgische nieuwszender te zien is dat hij deelneemt aan betogingen, dient buiten het feit dat zijn deelname aan betogingen niet betwist wordt, te worden vastgesteld dat hij hiermee niet aantoonbaar dat hij reeds vóór zijn vertrek uit Iran in het vizier stond van de Iraanse autoriteiten. Uit de hogervermelde COI Focus van 10 mei 2023 blijkt dat de Iraanse autoriteiten, wat betreft de deelname aan protesten in het buitenland, vooral hun aandacht richten op personen met een bepaald profiel (p. 36). Het betreft personen met een welbepaald profiel en een zekere invloed die bij een terugkeer naar Iran een groter risico lopen op problemen. Dat ook personen met een laag politiek profiel, die niet eerder onder de aandacht van de Iraanse autoriteiten zijn gekomen, ernstige problemen riskeren bij een terugkeer naar Iran, kan uit de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid. *In casu* dient te worden herhaald dat nergens uit blijkt dat verzoeker tijdens de evenementen waaraan hij deelnam, zelfs indien hij zou geholpen hebben met bepaalde slogans, het verzamelen van mensen en het aansporen van mensen om deel te nemen aan bepaalde bijeenkomsten, terwijl dit zoals *supra* aangestipt, niet ondersteund wordt door stukken in het rechtsplegingsdossier, een grotere rol had dan die van een gewone deelnemer. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat de Iraanse autoriteiten hem bij terugkeer naar Iran een hoog politiek profiel zullen toemeten, hem als een bedreiging van het regime zullen beschouwen en hem omwille hiervan zullen viseren en vervolgen.

Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat hij vóór zijn vertrek uit Iran reeds in het vizier stond van de Iraanse autoriteiten. Verzoeker blijft in gebreke aan de hand van concrete, aannemelijke elementen aan te tonen dat de Iraanse autoriteiten van zijn activiteiten in België op de hoogte zouden zijn (of kunnen komen) of dat zij hem hier online zouden monitoren. Hierbij kan opnieuw gewezen worden op de COI Focus van 10 mei 2023. Hieruit kan vastgesteld worden dat, niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is en de internetsurveillance sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid is opgevoerd (p. 22-23), de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbepaald is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle, worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens een geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en

activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. De hoofddoelstelling van de surveillanceactiviteiten in het buitenland, hoofdzakelijk via het online monitoren van openbare informatie op het internet, is het maken van profielen over de doelwitten en het in kaart brengen van netwerken (p. 20). De hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime is overigens geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt. De invloed die een persoon heeft, bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime, zoals het aantal volgers dat iemand heeft waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgers niet belangrijk genoeg wordt geacht (p. 20-21). Uit de landeninformatie blijkt duidelijk dat de Iraanse autoriteiten vooral personen monitoren die zij als een bedreiging zien, bijvoorbeeld omdat zij reeds eerder in de verhoogde aandacht van de Iraanse autoriteiten stonden, omdat zij bekendheid genieten of politieke activisten zijn. Uit niets kan blijken dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van zijn verschijning op bepaalde televisiekanalen, temeer nu hij, gelet op het gebrek aan politieke activiteiten in het land van herkomst, niet aantoont dat hij vóór zijn vertrek uit Iran reeds in het vizier stond van de Iraanse autoriteiten.

Verzoeker toont door middel van zijn verklaringen en documenten, gelet op wat voorafgaat, niet aan dat zijn politieke activiteiten in België dermate prominent en/of zichtbaar zijn dat hij omwille daarvan bij terugkeer naar Iran gevisieerd zal worden.

5.3.2.4. Artikel 57/5ter, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat er geen persoonlijk onderhoud op het CGVS plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen over de ontvankelijkheid van een volgend verzoek om internationale bescherming op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Aldus was de commissaris-generaal niet verplicht om verzoeker nog te horen voor het nemen van de bestreden beslissing. Verzoeker werd bij de DVZ de kans gegeven om op 28 augustus 2023 zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen (AD CGVS, Deel DVZ, verklaring volgend verzoek).

5.3.2.5. Er dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, de reeds hoger gedane vaststellingen in acht genomen, het bestaan van risicofactoren in zijn hoofde niet aantoont of aannemelijk maakt. Verzoeker heeft niet aangetoond dat hij vóór zijn (legaal) vertrek uit Iran reeds in het vizier stond van de Iraanse autoriteiten. Uit de landeninformatie blijkt verder dat de Iraanse autoriteiten vooral personen monitoren die zij als een bedreiging zien, bijvoorbeeld omdat zij reeds eerder in de verhoogde aandacht van de Iraanse autoriteiten stonden, omdat zij bekendheid genieten of politieke activisten zijn, *quod non in casu*.

Gelet op het geheel van voorgaande kan niet blijken dat verzoeker eerder in de negatieve aandacht heeft gestaan van de Iraanse autoriteiten noch kan uit de elementen in het rechtsplegingsdossier blijken dat hij anderszins voor hen een persoon van belang zou zijn. Verzoeker toont nergens aan dat hij in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten staat, in ieder geval niet meer dan andere afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran. Er zijn geen concrete aanknopingspunten dat verzoeker bij terugkeer naar Iran als een risico of bedreiging zal worden beschouwd en aan een reëel gevaar voor vervolging of ernstige schade zal worden blootgesteld.

5.4. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

5.6. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu het huidig volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

5.7. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde nu de bevoegdheid van de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de aanwezigheid van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Er wordt in deze geen uitspraak gedaan over een terugkeerbeslissing of verwijdering.

5.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier. De commissaris-generaal heeft het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

5.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen worden geoordeeld. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO